

KIM QUANG MINH TỐI THẮNG VƯƠNG KINH
QUYỀN THỨ CHÍN

Hán dịch: Đại Đường Tam Tạng Sa Môn NGHĨA TỊNH phụng chế dịch
Phục hồi Phạn Chú và Việt dịch: HUYỀN THANH

VUA THIÊN SINH
PHẨM THỨ HAI MƯƠI MỐT

Bấy giờ, Đức Thế Tôn vì các Đại Chúng nói **Vương Pháp Chính Luận** xong.
Lại bảo Đại Chúng: “Các Người nên lắng nghe! Nay Ta vì người nói nhân duyên
phụng Pháp xưa kia”

Liên ở lúc đó, nói **Già Tha** (Gāthā: Kệ tụng) là:

“Xưa Ta từng làm Chuyển Luân Vương

Bỏ Đại Địa này với biển lớn

Trần bảo đều tràn đầy bốn châu

Cầm đem cúng dường các Như Lai

_Ta ở vô lượng kiếp xưa kia

Vì cầu **Pháp Thân** chân thanh tịnh

Thấy đều buông bỏ vật yêu thích

Cho đến thân mạng, Tâm không tiếc

_Lại ở quá khứ kiếp khó lường

Có Chính Biến Tri tên **Bảo Kế**

Sau khi Như Lai ấy Niết Bàn

Có vua ra đời tên **Thiên Sinh**

Làm Chuyển Luân Vương coi bốn châu

Tận mé biển lớn đều quy phục

Đêm mộng nghe nói **Phước Trí** Phật

Thấy có Pháp Sư tên **Bảo Tích**

Ngồi tòa đóa nghiêm như mặt trời

Diễn nói Điển (kinh điển) **Kim Quang** vi diệu

_Lúc đó, vua ấy từ mộng tỉnh

Sinh đại hoan hỷ tràn khắp thân

Đến khi sáng sớm, rời cung vua

Đến chỗ của **Bạt Sô Tăng Già**

Cung kính cúng dường chúng Thánh xong

Tức liền hỏi các Đại Chúng ấy

Xem có Pháp Sư tên **Bảo Tích**

Thành tựu Công Đức, dạy chúng sinh

_Bấy giờ Đại Pháp Sư **Bảo Tích**

Trụ nghỉ ở trong một cái Thất

Chính niệm, tụng nghi **Điển** (Kinh Điển) vi diệu

Thân ngay chẳng động, tâm vui sướng

_Thời có **Bạt Sô** dẫn dắt vua

Đến nơi cư trú của **Bảo Tích**

Thân ngồi ngay ngắn trong cái Thất

Ánh sáng, diệu tướng tràn khắp thân
Thưa với vua: Đây là Bảo Tích
Trì **Hành Xứ** thâm sâu của Phật
Áy là **Kim Quang Minh** vi diệu
Vua trong các Kinh, đứng bậc nhất
_ Thời vua tức liền lễ Bảo Tích
Cung kính chấp tay, rồi đến Thịnh
Nguyện xin **Mãn Nguyệt Điện** (Bạc có khôn mặt như trăng đầy) đoan nghiêm
Nói Pháp Kim Quang Minh vi diệu
_ Pháp Sư **Bảo Tích** nhận lời thỉnh
Hứa vì vua nói **Kim Quang Minh**
Vòng khắp trong ba ngàn Thế Giới
Chư Thiên, Đại Chúng đều vui vẻ
_ Vua ở nơi thanh tịnh rộng rãi
Châu báu kỳ diệu dùng nghiêm sức
Nước hương thượng diệu rưới thấm bụi
Treo lụa, phan, lọng để trang nghiêm
Mọi loại hương bột với hương xoa
Hơi thơm phưng phức đều vòng khắp
Trời, Rồng, Tu La, Khẩn Na La
Mạc Hộ Lạc Già với Dược Xoa
Chư Thiên tuôn mưa hoa **Mạn Đà**
Đều đến cúng dường tòa cao ấy
Lại có ngàn vạn ức chư Thiên
Thích nghe Chính Pháp đều đến dự
Pháp Sư từ chỗ ngồi đứng dậy
Thấy đều đem hoa Trời cúng dường
_ Lúc đó, Đại Pháp Sư Bảo Tích
Tắm gội sạch xong, mặc áo mới
Đến chỗ Pháp Tòa trong Đại Chúng
Chẳng tay, thành Tâm mà lễ kính
Thiên Chủ, Thiên Chúng với Thiên Nữ
Cùng nhau rải tán hoa **Mạn Đà**
Trăm ngàn nhạc Trời khó nghĩ bàn
Trong hư không phát tiếng màu nhiệm
_ Bây giờ, Đại Pháp Sư Bảo Tích
Liên lên tòa cao, ngồi Kiết Già
Nghĩ các cõi nước mười phương ấy
Trăm ngàn vạn ức **Đại Từ Tôn**
Với khắp tất cả chúng sinh khổ
Đều khởi niệm Từ Bi bình đẳng
Vì chủ thỉnh **Thiện Sinh** ấy nên
Diễn nói Kim Quang Minh vi diệu
_ Vua đã được nghe Pháp như vậy
Chấp tay, một lòng xướng tùy vui
Nghe Pháp hiếm có, lệ tuôn chảy
Thân tâm rất vui sung mãn khắp
_ Lúc đó, Quốc Chủ **thiện Sinh Vương**
Vì muốn cúng dường Kinh này nên

Tay cầm báu Ma Ni Như Ý
Phát nguyện đều vì các chúng sinh
Nay có thể ở Thiệm Bộ Châu
Tuôn mưa bảy báu, chuỗi anh lạc
Mọi người thiếu thốn tiền của này
Đều được tùy Tâm, hưởng an vui
Tức liền tuôn khắp mưa bảy báu
Thảy đều tràn đầy trong bốn Châu
Anh Lạc nghiêm thân, tùy chỗ cần
Quần áo, ăn uống đều không thiếu
_ Khi ấy, Quốc Chủ **Thiện Sinh Vương**
Thấy bốn châu tuôn mưa bảy báu
Đều cầm cúng dường **Bảo Kế Phật**
Hết thầy Di Giáo, Bất Sô Tăng
_ Nên biết vua **Thiện Sinh** quá khứ
Tức là Ta, **Thích Ca Mâu Ni**
Vì ở thời xưa bỏ Đại Địa
Vớ các châu báu đầy bốn châu
Đại Pháp Sư **Bảo Tích** khi xưa
Vì Thiện Sinh ấy nói Diệu Pháp
Nhân mở diễn Kinh Vương ấy nên
Hiện thành **Bất Động Phật** phương Đông
_ Do Ta từng nghe Kinh Vương này
Chấp tay, một lời xưng tùy vui
Vớ các Công Đức cúng bảy báu
Được thân Kim Cương tối thắng này
Sáng vàng, trăm tướng Phước trang nghiêm
Hết thầy người thấy đều vui vẻ
Tất cả hữu tình luôn yêu kính
Câu chi Thiên Chúng cũng như thế
_ Quá khứ từng trải chín mươi chín
Câu chi ức kiếp làm Luân Vương
Cũng ở nước nhỏ làm Nhân Vương
Trải qua vô lượng trăm ngàn kiếp
Ở vô lượng kiếp làm Đế Thích
Cũng lại từng làm Đại Phạm Vương
Cúng dường **Thập Lực Đại Từ Tôn**
Số lượng ấy khó mà cùng tận
_ Xưa, Ta nghe Kinh tùy vui Thiện
Hết thầy nhóm Phước, lượng khó nghĩ
Do Phước này nên chứng Bồ Đề
Đắc được Pháp Thân, **Chân Diệu Trí**

Khi ấy, Đại Chúng nghe Thuyết này xong thì khen là “**chưa từng có!**” đều
nguyện phụng trì Kinh Kim Quang Minh, lưu thông chẳng diệt.

Kim Quang Minh Tồi Thắng Vương Kinh
CHƯ THIÊN DƯỢC XOA HỘ TRÌ
PHẨM THỨ HAI MƯƠI HAI

Bấy giờ, Đức Thế Tôn bảo **Đại Cát Tường Thiên nữ** (Śrī-mahā-devī) rằng: “Nếu kẻ trai lành, người nữ thiện có niềm tin trong sạch, muốn đối với chư Phật quá khứ vị lai hiện tại, đem vật cúng dường vi diệu rộng lớn chẳng thể nghĩ bàn để phụng hiến, với muốn hiểu rõ **Hành Xứ** thâm sâu của chư Phật ba đời thì người đó cần phải quyết định, chí Tâm tùy theo nơi có Kinh Vương này: thành ấp, thôn xóm hoặc trong núi, nhà... rộng vì chúng sinh diễn bày lưu bố, Người nghe Pháp ấy nên trừ loạn tưởng, nhiếp lỗ tai dụng Tâm”

Lúc đó, Đức Thế Tôn vị vị Trời ấy với các Đại Chúng, nói **Già Tha** (Kệ tụng) là:

“Muốn đối với chư Phật
Cúng dường khó nghĩ bàn
Hiểu cảnh giới thâm sâu
Của các Đức Như Lai
Hoặc nhìn thấy diễn nói
Kim Quang Minh tồi thắng
Đích thân đến phương ấy
Đến chỗ trụ xứ đó
Kinh này khó nghĩ bàn
Hay sinh các Công Đức
Vô biên biển khổ lớn
Giải thoát các hữu tình
_Ta quán Kinh Vương này
Đầu, giữa, cuối đều Thiện
Thâm sâu chẳng thể lường
Ví dụ không sánh nổi
Giả sử hằng hà sa
Bụi đại địa, nước biển
Hư không, các đá núi
Không ví được chút phần
_Muôn vào Pháp Giới sâu
_Trước nên nghe Kinh này
Chế Đễ (Caitye: tháp, miếu) của **Pháp Tính** (Dharmatā)
Thâm sâu khéo an trụ
_Ở trong **Chế Đễ** này
Thấy Ta, **Mâu Ni Tôn**
Tiếng màu nhiệm thích ý
Diễn nói Kinh Điển này
_Do đây, câu chi kiếp
Số lượng khó nghĩ bàn
Sinh trong cõi Người, Trời
Thường được vui Thắng Diệu
_Nếu người nghe Kinh này
Nên tác Tâm như vậy
Ta được **Công Đức Uẩn**
Vô biên khó nghĩ bàn

Giả sử đám lửa lớn
Tràn trảm du thiện na
Vi nghe Kinh Vương này
Qua thẳng không hề khổ
_Đã đến trú xứ ấy
Được nghe Kinh như vậy
Hay diệt được nghiệp tội
Với trừ các mộng ác
_Sao ác (ác tinh) với biến quái
Nhóm Cô Đạo, Tà My
Khi được nghe Kinh này
Các ác đều buông lìa
_Nên nghiêm thẳng tòa cao
Tịnh diệu như hoa sen
Pháp Sư ở trên ấy
Giống như **Rồng lớn** (đại long) ngồi
Ở đây, an tọa xong
Nói Kinh thâm sâu này
Viết chép với tụng trì
Kèm vì người giải nghĩa
_Pháp Sư rời tòa này
Đi đến nơi chốn khác
Ở trong tòa cao này
Thần Thông chẳng một tướng
Hoặc thấy tượng Pháp Sư
Do ngay trên tòa cao
Có khi thấy Thế Tôn
Cùng với các Bồ Tát
Hoặc làm tượng **Phổ Hiền** (Samanta-bhadra)
Hoặc như **Diệu Cát Tường** (Maṃjuśrī)
Hoặc thấy **Từ Thị Tôn** (Maitreya)
Thân ở trên tòa cao
Hoặc thấy tướng lạ hiếm
Cùng với tượng chư Thiên
Tạm được thấy dung nghi
Đột nhiên lại chẳng hiện
Thành tục các cát tường
Chỗ làm đều tùy ý
Công Đức đều viên mãn
Thế Tôn nói như vậy
Tối thẳng có danh tiếng
Hay diệt các phiền não
Giặc nước khác đều trừ
Chiến đấu thường được thắng
Mộng ác đều không có
Với tiêu các độc hại
Tội **ba nghiệp** đã làm
Sức **Kinh** hay trừ diệt
Ở Thiệm Bộ Châu này

Danh tiếng đều tràn đầy
Hết thấy các oán kết
Thấy đều cùng buông lìa
Dầu có oán địch đến
Nghe tên liền lui tan
Chẳng mượn động binh đao
Hai bên sinh vui vẻ
_ **Phạm Vương** (Brahma), **Đế Thích Chủ** (Indra)
Bốn Thiên Vương **Hộ Thế** (Loka-pāla)
Vô Nhiệt Trì Long Vương (Anavatapta-nāgarāja)
Cùng với **Sa Yết La** (Sāgara)
Nhạc Thần **Khẩn Na La** (Kṛṣṇarendra: Khẩn Na La Chủ)
Tô La (Surendra: Tu La Chủ), **Kim Sí Chủ** (Garuḍendra)
Đại Biện Tài Thiên Nữ (Sarasvatī-mahā-devī)
Với **Đại Cát Tường Thiên** (Śrī-mahā-devī)
Nhóm Trời **Thượng Thủ** (Pramukha) này
Đều thông lãnh Thiên Chúng
Thường cúng dường chư Phật
Pháp Bảo khó nghĩ bàn
Luôn sinh Tâm vui vẻ
Khởi cung kính **Kinh** này
_ Các Thiên Chúng nhóm này
Thấy đều cùng suy nghĩ
Quán khắp người tu Phước
Cùng nói lời như vậy
“Nên quán hữu tình này
Đều là Phước Đức lớn
Sức căn lành tinh tiến
Sẽ sinh vào cõi Trời
Vi nghe **Kinh thâm sâu** (Sūtra-gambhīra)
Tâm kính, đến nơi này
Cúng dường **Pháp Chế Để** (Dharma-stūpa: Tháp thờ Pháp)
Tôn trọng **Chính Pháp** (Saddharma) nên
Thương xót các chúng sinh
Mà làm nhiều ích lớn
Nơi **Kinh thâm sâu** này
Làm vật khí **Pháp Bảo**
_ Người vào **Pháp Môn** này
Hay nhập vào **Pháp Tính** (Dharmatā)
Nơi **Kim Quang Minh** này
Chí Tâm nên nghe nhận
Người này từng cúng dường
Vô Lượng trăm ngàn Phật
Do các căn lành ấy
Được nghe **Kinh Điển** này
_ Như vậy, các Thiên Chủ
Thiên Nữ **Đại Biện Tài** (Sarasvatī)
Kèm **Cát Tường Thiên** (Śrī-devī) ấy
Với chúng **bốn Thiên Vương** (Catur-mahādhīpa)

Vô số chúng **Dược Xoa** (Yakṣa)
Dũng mãnh có Thần Thông
Đều ở bốn phương ấy
Thường đến cùng ủng hộ
_Trời **Nhật** (Āditya) **Nguyệt** (Candra), **Đế Thích** (Indra)
Phệ Suất Nộ (Viṣṇu), **Đại Kiên** (Khara-skandha)
Nhóm **Diêm La** (Yama), **Biện Tài** (Sarasvatī)
Tất cả các **Hộ Thế** (loka-pāla)
Dũng mãnh đủ Uy Thần
Ủng hộ người trì Kinh
Ngày đêm thường chẳng lìa
_Đại Lực **Đại Dược Xoa** (Mahā-yakṣa)
Na La Diên (Nārāyaṇa), **Tự Tại** (Īśvara)
Chính Liễu Tri (Samjñeya) cầm đầu
Hai mươi tám Dạ Xoa
Trăm ngàn Dược Xoa khác
Thần Thông có **Đại Lực** (Mahā-bala)
Luôn ở nơi đáng sợ
Thường đến giúp người này
_**Kim Cương Dược Xoa Vương** (Vajra-pāṇi-yakṣendra: Kim Cương Thủ
Dược Xoa Vương)
Với năm trăm quyến thuộc
Các chúng Đại Bồ Tát
Thường đến giúp người này
_**Bảo Vương Dược Xoa Vương** (Maṇi-bhadra-yakṣendra: Bảo Hiện Dược Xoa
Vương)
Cùng với **Mãn Hiện Vương** (Pūrṇa-bhadra)
Khoáng Dã (Aṭāvaka), **Kim Tỳ La** (Kumbhīra)
Tân Độ La Hoàng Sắc (Piṅgala)
Nhóm Dược Xoa Vương này
Cùng năm trăm quyến thuộc
Thấy người nghe Kinh này
Đều đến cùng ủng hộ
_**Thải Quân** (Citra-sena) **Kiên Thát Bà** (Gandharva)
Vi Vương (Jinarāja), **Thường Chiến Thắng** (Jinaśabha)
Châu Cảnh (Maṇi-kaṇṭha) với **Thanh Cảnh** (Nīla-kaṇṭha)
Kèm **Bột Lý Sa Vương** (Varṣādhipati)
Đại Tối Thắng (Mahāgrāsa), **Đại Hắc** (Mahā-kāla)
Tô Bạt Noa Kê Xá (Suvarṇa-keśī)
Bán Chi Ca (Pāñcika), **Dương Túc** (Chagala-pāda)
Cùng với **Đại Bà Già** (Mahā-bhāga)
Tiểu Cừ (Praṇālī) kèm **Hộ Pháp** (Mahā-pāla: Đại Hộ)
Cùng với **Mi Hầu Vương** (Markaṭa)
Châm Mao (Sūciroma) với **Nhật Chi** (Sūrya-mitra)
Bảo Phát (Ratna-keśa) đều đến giúp
_**Đại Cừ** (Mahā-praṇālī) **Nặc Câu La** (Nakula)
Chiên Đàn (Candana), **Dục Trung Thắng** (Kāma-śreṣṭha)
Xá La (Nāgāyana) với **Tuyết Sơn** (Haimavata)

Cùng với **Sa Đa Sơn** (Sātāgiri)
Đều có Đại Thần Thông
Hùng mạnh đủ Đại Lực
Thấy người trì Kinh này
Đều đến cùng ủng hộ
A Na Bà Đáp Ca (Anavatapta)
Cùng với **Sa Yết La** (Sāgara)
Mục Chân (Mucilinda), **Y La Diệp** (Elāpatra)
Nan Đà (Nanda), **Tiểu Nan Đà** (Upananda)
Ở trong trăm ngàn **Rồng** (Nāga)
Thần Thông đủ uy đức
Cùng giúp người trì Kinh
Ngày đêm thường chẳng lìa
Bà Trĩ (Valī), **La Hầu La** (Rāhula)
Tỳ Ma Chát Đa La (Vemacitra)
Mẫu Chỉ (Muci), **Thiêm Bạt La** (Saṃvara)
Đại Kiên (Khara-skandha) với **Hoan Hỷ** (Prahrāda)
Với **Tu La Vương** (Asura-rāja) khác
Cùng vô số Thiên Chúng
Đại lực có dũng kiện
Đều đến giúp người này
Ha Lợi Đế Mẫu Thần (Hārītī)
Năm trăm chúng Dược Xoa
Khi người ấy ngủ, tỉnh
Thường đến cùng ủng hộ
Chiên Trà (Caṇḍa), **Chiên Trà Lợi** (Caṇḍalika)
Dược Xoa Chiên Trĩ Nữ (Yakṣiṇī-caṇḍikā)
Côn Đế (Dantī), **Câu Trá Xi** (Kūṭadantī)
Hấp Chúng Sinh Tinh Khí (Sarvasattva-ujahāriṇī)
Các Thần Chúng như vậy
Đại Lực có Thần Thông
Thường giúp người trì Kinh
Ngày đêm thường chẳng lìa
Thượng Thủ Biện Tài Thiên
Vô lượng các Thiên Nữ
Cát Tường Thiên cầm đầu
Kèm các quyền thuộc khác
Đại Địa Thần Nữ (Pṛthivī devatā) này
Thần quả trái (Phala-śasyādhi-devatā), **vườn rừng** (ārāma-vṛkṣa-devatā)
Thần cây (Vṛkṣa-devatā), **Thần sông nước** (Vāsinyonadi-devatā)
Thần Ché Đẻ (Caityāni-devatā), các **Thần** (Devatā)
Các Thiên Thần như vậy
Tâm sinh đại hoan hỷ
Đều đi đến ủng hộ
Người đọc tụng Kinh này
Thấy người có trì Kinh
Tăng thọ mạng (Āyur), **sắc** (Varṇa: hình sắc), **lực** (Bala: sức khỏe)
Uy quang với Phước Đức
Diệu Tướng dùng trang nghiêm

Tinh Tú (Graha-nakṣatra) hiện tại biến
Khôn ách phạm người này
Mộng thấy điềm xấu ác
Thấy đều khiến trừ diệt
Đại Địa Thần Nữ (Pṛthivī-devatā) này
Bền chắc có Uy Thế
Do sức Kinh này nên
Pháp Vị thường sung túc
_ Nếu đất tốt thâm xuống
Hơn trăm **Du Thiện Na** (Yojana)
Địa Thần khiến dâng lên
Tươi nhuận cho đất đai
Đất này sâu **sáu mươi**
Tám ức Du Thiện Na (68 ức Yojana)
Đến bờ mé Kim Cương
Khiến **vị đất** (vị của đất) dâng lên
_ Do nghe Kinh Vương này
Được **Đại Công Đức Uẩn**
Hay khiến các Thiên Chúng
Đều nương lợi ích ấy
Lại khiến các Thiên Chúng
Uy lực có ánh sáng
Hoan hỷ thường an vui
Buông lìa tướng suy kém
_ Ở trong **Nam Châu** (Jambu-dvīpa: Nam Thiệm Bộ Châu) này
Thần rừng, quả, lúa mạ (Phala-śasya-vana-devatā: Lâm Quả Miêu Giá Thần)
Do uy lực Kinh này
Tâm thường được vui vẻ
_ Mầm quả đều thành tựu
Nơi nơi có hoa đẹp
Quả trái đều xum xuê
Tràn đầy ở đất đai
Hết thấy cây có quả
Cùng với mọi vườn, rừng
Đều sinh hoa màu nhiệm
Hơi hương thường thơm phức
_ Mọi cỏ, các cây cối
Đều lộ hoa vi diệu
Với sinh quả ngon ngọt
Tùy nơi đều tràn khắp
_ Ở Thiệm Bộ Châu này
Vô lượng các **Long Nữ** (Nāga-kanya)
Tâm sinh rất vui vẻ
Đều cùng vào trong ao
Gieo trồng **Bát Đầu Ma** (Padma: hoa sen hồng)
Cùng với **Phân Đà Lợi** (Puṇḍarīka: hoa sen trắng)
Sen xanh (Utpala) với **sen trắng** (Puṇḍarīka)
Tràn đầy khắp trong ao
_ Do uy lực Kinh này

Hư không luôn trong sáng
Đều trừ khiến mây mù
Ám tối đều sáng sủa

Mặt trời (Sūrya) phóng ánh sáng
Lửa **Vô Cấu** thanh tịnh
Do sức Kinh Vương này
Tỏa sáng khắp bốn phương
_Sức uy đức Kinh này
Trợ giúp cho **Thiên Tử** (Deva-putra)
Đều dùng **vàng Thiệm Bộ** (Jambūnada-suvarṇa)
Mà tạo làm cung điện
_**Nhật Thiên Tử** (Sūryendra-devaputra) mới hiện
Thấy Châu này vui vẻ
Thường dùng ánh sáng lớn
Đều chiếu sáng vòng khắp
_ Ở trong Đại Địa này
Hết thảy ao hoa sen
Mặt trời chiếu đúng lúc
Không đâu chẳng nở hết
_ Ở Thiệm Bộ Châu này
Ruộng nương, các quả, thuốc
Đều khiến khéo thành thực
Tràn đầy khắp đất đai
_ Do uy lực Kinh này
Nơi **Nhật** (mặt trời) **Nguyệt** (mặt trăng) chiếu đến
Tinh Thần (các ngôi sao) chẳng một độ
Gió, mưa đều thuận thời
_ Khắp Thiệm Bộ Châu này
Đất nước đều giàu, vui
Tùy chỗ có Kinh này
Thù thắng hơn phương khác
_ Nếu nơi có lưu bày
Kinh Điện **Kim Quang Minh**
Có người hay giảng tụng
Đều được Phước như trên”

Khi ấy, Đại Cát Tường Thiên Nữ với các hàng Trời nghe điều Đức Phật đã nói, đều rất vui vẻ. Đối với Kinh này với người thọ trì đều một lòng ủng hộ, khiến cho không có lo lắng bực bội, thường được an vui.

Kim Quang Minh Tối Thắng Vương Kinh

THỌ KÝ

PHẨM THỨ HAI MƯỜI BA

Bấy giờ, Đức Như Lai ở trong Đại Chúng rộng nói Pháp xong. Muốn vì **Diệu Tràng Bồ Tát** (Rucira-ketu) với hai người con **Ngân Tràng** (Rūpya-ketu), **Ngân Quang** (Rūpya-prabha) trao cho **A Nậu Đa La Tam Miệu Tam Bồ Đề Ký**.

Thời có mười ngàn vị Thiên Tử đều từ **Tam Thập Tam Thiên** (Trāyastriṃśat-deva) đến chỗ của Đức Phật, đỉnh lễ bàn chân của Đức Phật, lui ra ngồi một bên, nghe Đức Phật nói Pháp

Khi ấy, Đức Phật bảo Diêu Tràng Bồ Tát rằng: “Ông ở đời sau, trải qua vô lượng vô số trăm ngàn ức na dữu đa kiếp xong, ở **Thế Giới Kim Quang Minh** (Suvarṇa-prabhāsa-loka-dhātu) sẽ thành **A Nậu Đa La Tam Miểu Tam Bồ Đề** (Anuttarā samyakyaṃbodhi: Vô Thượng Chính Đẳng Chính Giác), hiệu là **Kim Bảo Sơn Vương** (Suvarṇa-ratnākāra-cchatra-kūṭa: Kim Bảo Tướng Cái Sơn) **Như Lai** (Tathāgata) **Ứng** (Arhat) **Chính Biến Tri** (Samyaksambuddha) **Minh Hạnh Túc** (Vidyācaraṇasampanna) **Thiện Thệ** (Sugata) **Thế Gian Giải** (Lokavid) **Vô Thượng Sĩ** (Anuttara) **Điều Ngự Trượng Phu** (Puruṣadamyasārathi) **Thiên Nhân Sư** (Śāstā devamanuṣyānām) **Phật Thế Tôn** (Buddho bhagavan) hiện ra ở đời. Sau khi Đức Như Lai này **Bát Niết Bàn** (Parinirvāṇa: nhập vào Niết Bàn) thì hết thầy Giáo Pháp cũng đều diệt hết.

Thời người con trưởng tên là **Ngân Tràng** (Rūpya-keṭu) liền ở Thế Giới này, tiếp tục **Bồ Phật Xứ** (bù vào chỗ của Phật), Thế Giới lúc đó chuyển thành tên **Tịnh Tràng** (Viraja-dhvaja), sẽ được thành Phật tên là **Kim Tràng Quang** (Suvarṇa-dhvajakāñcanāvabhāsa: Kim Tràng Chân Kim Quang Minh) *Như Lai, Ứng, Chính Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn*. Sau khi Đức Như Lai này **Bát Niết Bàn** (Parinirvāṇa: nhập vào Niết Bàn) thì hết thầy Giáo Pháp cũng đều diệt hết.

Người con thứ **Ngân Quang** (Rūpya-prabha) liền bù vào chỗ của Phật (bồ Phật xứ), lại ở cõi này sẽ được thành Phật hiệu là **Kim Quang Minh** (Suvarṇa-śata-raśmi-prabhāsa-garbha: Kim Thiên Quang Minh Tạng) *Như Lai, Ứng, Chính Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn*.

Lúc đó, mười ngàn vị Thiên Tử nghe ba vị Đại Sĩ được **Thọ Ký** (Vyākaraṇa) xong, lại nghe **Tối Thắng Vương Kinh** như vậy thì Tâm sinh vui vẻ, thanh tịnh không dơ bẩn giống như hư Không.

Bấy giờ, Đức Như Lai biết căn lành của mười ngàn vị Thiên Tử này đã thành thực, tức liền trao cho **Đại Bồ Đề Ký** (Mahā-bodhi-vyākaraṇa): “Thiên Tử các ông ở đời đương lai, trải qua vô lượng vô số trăm ngàn vạn ức na dữu đa kiếp, ở Thế Giới **Tối Thắng Nhân Đà La Tràng** (Śālendra-dhvajāgra: Sa La Đé Tràng Tối Thắng) được thành A Nậu Đa La Tam Miểu Tam Bồ Đề, đồng một Chung Tịch, Lại đồng một tên gọi, hiệu là **Diện Mục Thanh Tịnh Ưu Bát La Hương Sơn** (Prasannavadanotpala-gandha-kūṭa: Thanh Tịnh Diện Mục Ưu Bát La Hương Sơn) đầy đủ mười hiệu. Như vậy theo thứ tự mười ngàn chư Phật hiện ra ở đời .

Khi ấy, **Bồ Đề Thọ Thần** (Bodhi-druma: Nữ Thần thủ hộ cây Bồ Đề) bạch Phật rằng: “Thế Tôn! Mười ngàn vị Thiên Tử này từ **Tam Thập Tam Thiên**, vì nghe Pháp cho nên đi đến chỗ của Đức Phật. Vì sao Đức Thế Tôn liền cho Thọ Ký sẽ được thành Phật?

Thế Tôn! Con chưa từng nghe các Thiên Tử này tu tập đầy đủ **sáu Ba La Mật** (Ṣaṭ-pāramitā), **Khổ Hạnh** khó hành, buông xả: tay, chân. Đầu, mắt, tùy, não, quyền thuộc, vợ con, voi, ngựa, xe cộ, nô tỳ, dây tợ, cung điện, vườn, rừng, vàng, bạc, Lưu Ly, Xa Cừ, Mã Não, San Hô, Hồ Phách, Ngọc bích, Kha Bối, thức ăn uống, quần áo, giường nằm, thuốc men... như vô lượng trăm ngàn Bồ Tát khác đem các vật cúng cúng dường vô số trăm ngàn vạn ức na dữu đa Phật quá khứ. Bồ Tát như vậy đều trải qua vô lượng vô biên kiếp số, sau đó mới được nhận **Bồ Đề Ký** (Bodhi-vyākaraṇa)

Thế Tôn! Các Thiên Tử này do nhân duyên nào? Tu Thắng Hạnh nào? Gieo trồng căn lành nào? Mà từ cõi Trời kia đi đến, tạm thời nghe Pháp liền được Thọ Ký? Nguyên xin Đức Thế Tôn vì con giải nói để đoạn trừ lưới nghi ngờ”

Đức Phật bảo **Thụ Thần Thiên Nữ Thiên**: “Nhu người đã nói, đều từ nhân duyên căn lành mà nhiệm thù thắng, siêng năng cực khổ tu xong thì mới được Thọ Ký. Các vị Thiên Tử này ở cung Trời mà nhiệm, buông bỏ niềm vui **năm Dục** cho nên đến nghe Kinh Kim Quang Minh này. Đã nghe Pháp xong thì trong Tâm sinh ân trọng như Lưu Ly trong sạch, không có các vết dơ, lại được nghe việc Thọ Ký của ba Đại Bồ Tát... Cũng do nhân duyên ở quá khứ tu lâu dài Chính Hạnh, Thệ Nguyện... thế nên nay Ta đều cho Thọ Ký, ở đời vị lai sẽ thành A Nậu Đa La Tam Miệu Tam Bồ Đề”

Khi vị Thần cây ấy nghe Đức Phật nói xong thời vui vẻ, tin nhận.

Kim Quang Minh Tội Thắng Vương Kinh

TRỪ BỆNH

PHẨM THỨ HAI MƯƠI BỐN

Đức Phật bảo **Bồ Đề Thụ Thần Thiên Nữ Thiên**: “Hãy nghe cho kỹ! Hãy nghe cho kỹ! Hãy khéo nghĩ nhớ! Bản Nguyên, Nhân Duyên của mười ngàn vị Thiên Tử này. Nay Ta vì người nói.

Này **Thiện Nữ Thiên** (Kula-devatī: Thiện Nữ Thần)! Vô lượng chẳng thể nghĩ bàn a tăng xá gia kiếp ở quá khứ, lúc đó có Đức Phật hiện ra ở đời, tên là **Bảo Kế** (Ratna-sikhī) *Nhu Lai, Ứng, Chính Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn*.

Thiện Nữ Thiên! Sau khi Đức Thế Tôn ấy **Bát Niết Bàn** (nhập vào Niết Bàn), **Chính Pháp** (Saddharma) diệt xong. ở trong **Tượng Pháp** (Saddharma-pratirūpaka) có vị vua tên là **Thiên Tụ Tại Quang** (Suresvara-prabha) thường dùng Chính Pháp cảm hóa người dân, giống như cha mẹ. Trong vương quốc này có một vị **Trưởng Giả** (Śreṣṭhī) tên là **Trì Thủy** (Jaṭimdhara) khéo hiểu **Y Minh** (Cikitsā-vidyā: Y học), thông thạo **tám thuật**. Chúng sinh bị bệnh khổ, bốn Đại chẳng điều hòa... đều hay cứu chữa được.

Này Thiện Nữ Thiên! Khi ấy, Trưởng Giả **Trì Thủy** có một người con duy nhất tên là **Lưu Thủy** (Jalavāhana) có dung mạo đoan chính khiến người ưa thích nhìn, bẩm tính thông minh, khéo bàn các Luận, viết vẽ, toán số không có gì chẳng thông đạt. Lúc đó, bên trong vương quốc có vô lượng trăm ngàn các loài chúng sinh, đều bị bệnh dịch, mọi khổ ép bức cho đến không có Tâm vui mừng thích thú.

Thiện Nữ Thiên! Bấy giờ **Trưởng Giả Tử** (Śreṣṭhī-putra) **Lưu Thủy** thấy vô lượng trăm ngàn chúng sinh này chịu các bệnh khổ, nên khởi Tâm Đại Bi tác niệm như vậy: “Cha ta là vị **Trưởng Giả** (Śreṣṭhī) tuy giỏi dùng **Y Phương** (Cikitsaka: phương cách dùng thuốc), thông thạo tám Thuật, hay chữa mọi bệnh, bốn Đại tăng giảm. Nhưng đã già nua suy yếu, cần phải chống gậy mới có thể bước đi được, nên chẳng thể đi đến thành ấp, thôn xóm cứu các bệnh khổ. Nay có vô lượng chúng sinh đều bị bệnh nặng không ai có thể cứu giúp. Nay ta nên đến chỗ của **Đại Y Phụ** hỏi **Bí Pháp** của **Y Phương** để trị bệnh. Nếu hiểu được xong, sẽ đi đến chỗ của thành ấp, thôn xóm cứu các chúng sinh bị mọi loại bệnh tật, khiến cho ở đêm dài nhận được sự an vui”

Khi Trưởng Giả Tử tác niệm này xong, liền đến chỗ của cha, cúi đầu lễ bái chân của cha, chấp tay cung kính, lui ra đứng ở một bên, liền dùng **Già Tha** (Kệ Tụng) thỉnh cha của mình rằng:

“Xin **cha hiền** (từ phụ) thương xót

Con muốn cứu chúng sinh
Nay thỉnh các **Y Phương**
Nguyên mong vì con nói
_ Vì sao thân suy hoại
Các Đại có tăng giảm?
Lại ở trong thời nào
Hay sinh các bệnh tật?
_ Ăn uống như thế nào
Được thọ nhận an vui?
Hay khiến bên trong thân
Hỏa Nhiệt (sức nóng của Hỏa Đại) chẳng suy tổn?
_ Chúng sinh có bốn bệnh
Phong (Vātika: bệnh trúng gió), **Hoàng** (Paittika: bệnh thương hàn, bệnh vàng da), **Nhiệt** (Jvara: bệnh nóng sốt), **Đàm Ấm** (Śleṣmikā: bệnh đàm rã)
Cùng với **bệnh tổng tập** (Sāṃnipatika)
Làm sao chữa trị được?
_ Lúc nào **Phong Bệnh** khởi?
Lúc nào phát **Nhiệt Bệnh**?
Lúc nào động **Đàm Ấm**?
Lúc nào **Tổng Tập** sinh?”

Khi vị Trưởng Giả ấy nghe con mình thỉnh xong, lại dùng **Già Tha** đáp là:

“Nay Ta y Tiên xưa (cổ Tiên)
Hết thầy Pháp chữa bệnh
Thứ tự vì con nói
Khéo nghe, cứu chúng sinh
_ Ba tháng là **mùa Xuân** (Vasanta)
Ba tháng gọi là **Hạ** (Grīṣma)
Ba tháng tên **mùa Thu** (Śarat)
Ba tháng là **mùa Đông** (Hemanta)
_ Đây dựa trong một năm
Nói riêng theo ba tháng
Hai tháng là **một Tiết**
Thành **sáu Tiết** trong năm
_ Giêng, hai là **Hoa Thời** (thời tiết nở hoa)
Ba, tư tên **Nhiệt Tế** (thời tiết nóng nực)
Năm, sáu tên **Vũ Tế** (thời tiết tuôn mưa)
Bảy, tám là **Thu Thời** (tiết Thu)
Chín, mười là **hàn Thời** (thời tiết lạnh)
Hai tháng cuối (tháng 11, tháng 12) **Băng Tuyết** (thời tiết có tuyết rơi)
Đã biết riêng như vậy
Cho thuốc đừng sai lầm
_ Nên tùy trong thời này
Điều hòa cách ăn uống
Vào bụng khiến tiêu tan
Mọi bệnh tức chẳng sinh
_ Nếu **tiết khí** biến đổi
Bốn Đại có biến hóa
Thời này không có thuốc

Ắt sinh các bệnh khô
_ **Thầy thuốc** (y nhân) hiểu **bốn mùa**
Lại biết **sáu Tiết** ấy
Biết **bảy Giới** của thân
Khiến uống thuốc không sai
_ Là: **Vị Giới**, máu, thịt
Mỡ, xương với tủy, não
Khi bệnh vào trong đây
Biết chữa trị được không
_ Bệnh có bốn loại riêng
Là: **Phong, Nhiệt, Đàm Ấm**
Cùng với **Bệnh Tổng Tập**
Nên biết khi phát động
_ Mùa Xuân: Đàm Ấm động
Mùa Hạ: Phong Bệnh sinh
Mùa Thu: Hoàng Nhiệt tăng
Đông: cả ba cùng khởi
_ Xuân: ăn **chất, nóng, cay**
Hạ: **béo, nóng, mặn, dầm**
Mùa Thu: **lạnh, ngọt, béo**
Đông: **chua, chất, béo, ngọt**
_ Ở trong bốn mùa này
Uống thuốc với ăn uống
Nếu y như **vị** này
Bệnh không do đâu sinh
_ Sau ăn, bệnh do **Ấm** (Thủy Đại tăng trưởng)
Ăn tiêu, thời do **Nhiệt**
Sau tiêu, khởi do **Phong**
Theo thời nên biết bệnh
_ Đã biết nguồn bệnh xong
Tùy bệnh mà làm thuốc
Nếu như dạng bệnh khác
Trước nên chữa gốc bệnh
_ **Phong bệnh**: uống dầu béo
Nhiệt cần tiêu tiểu tốt
Ấm bệnh ứng biến nôn
Tổng Tập cần ba thuốc
_ **Phong, Nhiệt, Ấm** cùng có
Đây gọi là **Tổng Tập**
Tuy biết bệnh khởi thời
Nên quán Bản Tính ấy
Như vậy quán biết xong
Thuận thời mà cho thuốc
Ăn uống, thuốc không sai
Đây là bậc **Thiện Y** (thầy thuốc giỏi)
_ Lại nên biết **tám Thuật**
Nhiếp chung các **Y Phương**
Ở đây nếu biết rõ
Chữa được bệnh chúng sinh

Là **Châm, lễ** (châm thứ), **Giải Phẫu** (thương phá)
Bệnh thân với **Quy Thần** (? Khoa thần kinh)
Độc ác (?khoa dược) với **trẻ thơ** (hài đồng, tức **khoa nhi**)
Sống lâu (diên niên) tăng khí lực (? Khoa dưỡng sinh)
_ Trước quán hình sắc ấy
Nói năng với Tính Hạnh
Sau đó hỏi **giác mộng**
Ắt biết **Phong, Nhiệt, Âm**
_ Khô gầy, đầu ít tóc
Tâm ấy không trụ Định
Nói nhiều, mộng hay bay
Người này là Tính **Phong**
_ Thiếu niên sinh tóc trắng
Nhiều mồ hôi, hay giận
Thông minh, mộng thấy lửa
Người này là Tính **nhiệt**
_ Tâm định, thân gọn gàng
Đầu có chất gàu nhờn
Mộng thấy nước, vật trắng
Nên biết là Tính **Âm**
_ Tính **Tổng Tập** đều có
Hoặc hai, hoặc đủ ba
Tùy có một thứ tăng
Nên biết là Tính ấy
_ Đã biết Bản Tính xong
Chuẩn bệnh mà cho thuốc
Nghiệm không có tướng chết
Mới biết có thể cứu
_ **Căn** (giác quan) đảo lộn, chọn **cảnh**
Khinh khi, chê thầy thuốc
Giận dữ với bạn thân
Nên biết là tướng chết
_ Mắt trái biến màu trắng
Lưỡi đen, sống mũi lệch
Vành tai khác lúc trước
Môi dưới xệ xuống dưới
Một loại **Ha Lê Lặc** (Haritaki)
Có đầy đủ sáu vị
Hay trừ tất cả bệnh
Không ky, vua trong thuốc
_ Lại **ba quả** (3 loại quả trái) **ba cay** (ba loại có vị cay)
Trong các thuốc dễ được
Dường cát, mật, bơ, sữa
Đây hay chữa mọi bệnh
Còn các Dược Vật khác
Tùy bệnh có thể thêm
Trước, khởi Tâm **Từ Mẫn**
Đừng quy về tài lợi
_ Ta đã vì con nói

Việc cần trong chữa bệnh
Dùng đây cứu chúng sinh
Sẽ được quả vô biên”

Này Thiện Nữ Thiên! Khi ấy, Trưởng Giả Tử **Lưu Thủy** đích thân hỏi cha của mình về điều thiết yếu trong **tám Thuật**, bốn Đại tăng giảm, thời tiết chẳng đồng, Pháp của hai **Được Phương**. Đã khéo hiểu rõ, tự nghĩ có thể cứu chữa được mọi bệnh, tức liền đến khắp nơi ở thành ấp, thôn xóm, tùy theo chúng sinh có trăm ngàn vạn ức bệnh khổ, đều đến nơi ấy, khéo nói an ủi, nói lời như vậy: “Tôi là thầy thuốc, khéo biết phương dược. Nay vì các người, chữa trị mọi bệnh, đều khiến trừ khỏi”

Thiện Nữ Thiên! Khi mọi người nghe Trưởng Giả Tử khéo nói an ủi, hứa vì mình trị bệnh thời có vô lượng trăm ngàn chúng sinh bị bệnh cực nặng, nghe lời nói này xong, thân tâm hơn hởi, được điều chưa từng có. Do nhân duyên này, hết thầy bệnh khổ đều được trừ hết, khí lực sung mãn, bình phục như cũ.

Thiện Nữ Thiên! Bây giờ lại có vô lượng trăm ngàn chúng sinh bị bệnh khổ sâu nặng khó chữa trị được, liền cùng nhau đi đến chỗ của Trưởng Giả Tử, thỉnh cầu dùng thuốc chữa trị. Thời Trưởng Giả Tử liền dùng **Diệu Dược** khiến đều trừ khỏi.

Thiện Nữ Thiên! Trưởng Giả Tử đó ở trong nước này trị trăm ngàn vạn ức chúng sinh bị bệnh khổ, đều được trừ khỏi”

Kim Quang Minh Tồi Thắng Vương Kinh **TRƯỞNG GIẢ TỬ LƯU THỦY** **_ PHẨM THỨ HAI MƯƠI LĂM _**

Bây giờ, Đức Phật bảo **Bồ Đề Thụ Thân**: “Này Thiện Nữ Thiên! Trưởng Giả Tử **Lưu Thủy** (Jalavāhana) lúc đó, ở thời xa xưa bên trong nước của vua **Thiên Tự Tại Quang** (Suresvaraprabha) chữa trị hết thầy bệnh khổ của các chúng sinh khiến được bình phục, thọ nhận niềm vui an ổn. Khi chúng sinh đã trừ được bệnh thì tu nhiều **Phước Nghiệp**, rộng hành **Huệ Thí** để tự vui vẻ. Liền cùng nhau đi đến chỗ của Trưởng Giả Tử, đều sinh tôn kính, nói lời như vậy: “Lành thay! Lành thay! Đại Trưởng Giả Tử khéo hay tăng trưởng việc Phước Đức, tăng ích cho chúng tôi được thọ mạng an ổn. Nay ngài thật là bậc **Đại Lực Y Vương**, **Bồ Tát Từ Bi**, thông thạo thuốc men, khéo chữa trị vô lượng bệnh khổ của chúng sinh”. Như vậy khen ngợi vòng khắp thành ấp

Thiện Nữ Thiên! **Vợ** (Dāra) của Trưởng Giả Tử đó tên là **Thủy Kiên Tạng** (Jalāmbuja-garbha), có hai người con: thứ nhất tên là **Thủy Mãn** (Jalāmbara), thứ hai tên là **Thủy Tạng** (Jala-garbha). Lúc đó, Lưu Thủy đem hai người con lần lượt du hành khắp thành ấp, thôn xóm, đi qua nơi sâu hiểm trong **cái đầm trồng** (Aṭavī) thì thấy các cầm thú, chó sói, chồn cáo, kên kên thuộc loài ăn máu thịt... thầy đều bay chạy về một hướng. Thời Trưởng Giả Tử tác niệm như vậy: “Do nhân duyên gì mà các cầm thú bay chạy về một hướng? Ta sẽ tùy liệu sau, tạm thời đến xem xét đã”. Tức liền tùy đi, thấy có **cái ao** (Puṣkariṇī) lớn tên là **Dã Sinh** (Sambhava), nước ao sắp cạn, ở trong ao này có nhiều loại cá. Lưu Thủy thấy xong, sinh Tâm Đại Bi

Lúc đó, có vị **Thần Cây** (Thụ Thân) hiện bày nửa thân, nói lời như vậy: “Lành thay! Lành thay Thiện Nam Tử! Ông có nghĩa chân thật gọi là **Lưu Thủy** (Jalavāhana), có thể thương nhóm cá này, nên cho chúng nước. Có hai nhân duyên tên là **Lưu Thủy**, một là hay làm cho nước tuôn chảy, hai là hay ban cho nước. Nay ông cần phải tùy theo tên gọi mà làm”

Lúc đó, Lưu Thủy hỏi vị Thần cây rằng: “Số cá này có bao nhiêu con?”

Vị Thần cây đáp: “Đủ số là mười ngàn”

Này Thiện Nữ Thiên! Khi Trưởng Giả Tử nghe số này xong thì tăng Tâm thương lo gấp bội. Lúc đó, cái ao lớn này bị phơi dưới nắng mặt trời, nước còn lại không có bao nhiêu, mười ngàn con cá này sắp vào cửa chết, toàn thân uyên chuyên, thấy Tâm của vị Trưởng Giả này nên có chỗ hy vọng, bơi theo ngắm nhìn chẳng chớp mắt.

Khi Trưởng Giả Tử thấy việc này xong, chạy khắp bốn phương, muốn tìm kiếm nước nhưng chẳng thể được. Lại từ xa ngó về một bên, thấy có cái cây lớn, tức liền leo lên bẻ lấy cành lá làm bóng mát che chắn. Rồi lại suy nghĩ tìm xem nước trong ao đến từ chỗ nào. Tìm kiếm chẳng xong thì thấy **con sông lớn** (Mahānadī) tên là **Thủy Sinh** (Jalāgamā), bên con sông này có các **ngư phủ** vì bắt cá cho nên ở chỗ nguy hiểm tại thượng lưu của con sông, khoi bỏ dòng nước chẳng cho chảy xuống phía dưới. Ở chỗ đã khoi tháo, khó thể tu bổ, liền tác niệm này: “Vách núi này có sông sâu núi cao, dẫu cho trăm ngàn người trải qua ba tháng cũng chẳng thể chặt bỏ được, huống chi là một thân của ta mà kham nhận nổi”

Thời Trưởng Giả Tử mau chóng quay về cái thành của mình, đến chỗ của vị Đại Vương, cúi đầu mặt lễ bàn chân của đức vua, rồi lui ra đứng một bên, chấp tay cung kính nói lời như vậy: “Tôi vì người dân trong đất nước của Đại Vương, trị mọi loại bệnh đều khiến cho an ổn, dần theo thứ tự du hành đến **cái đầm trống** (Aṭavī) ấy, thấy có một **cái ao** (Puṣkarinī) tên là **Dã Sinh** (Saṃbhava), nước nơi ấy sắp cạn, có mười ngàn con cá bị phơi dưới nắng mặt trời, chẳng lâu sẽ chết. Nguyện xin Đại Vương Từ Bi thương xót, ban cho 20 con voi lớn tạm mang nước đến, cứu mạng của đám cá kia, như tôi đem lại thọ mạng cho các người bệnh”

Bấy giờ, Đại Vương liền sai vị Đại Thần mau ban voi lớn cho vị **Y Vương** này. Thời vị Đại Thần phụng Sắc của vua xong, bạch với Trưởng Giả Tử rằng: “Lành thay Đại Sĩ! Hôm nay, Ngài có thể tự đến chuồng voi, chọn lấy 20 con voi lớn, lợi ích cho chúng sinh khiến được an vui”

Khi ấy, Lưu Thủy với hai người con đem 20 con voi lớn, lại mượn nhiều cái túi da tại nhà bán rượu, đi đến nơi khoi tháo nguồn nước, dùng cái túi chứa đầy nước nhờ voi phụ đưa đến cái ao, dốc nước vào trong ao thì nước liền đầy tràn, hoàn phục như cũ.

Này Thiện Nữ Thiên! Lúc Trưởng Giả Tử ở bốn bên cái ao, đi vòng quanh để nhìn thì đám cá kia cũng lại men theo bờ ao mà đi. Thời Trưởng Giả Tử lại tác niệm này: “Vì sao đám cá này tùy theo ta mà đi? Ất là bị lừa dối ép bức, lại muốn theo ta cầu xin thức ăn. Nay ta sẽ cho”

Bấy giờ, Trưởng Giả Tử Lưu Thủy bảo người con ấy rằng: “Con chọn một con voi mạnh nhất, mau đến nhà, thưa trình với cha của ta: trong nhà hết thảy vật gì có thể ăn được, cho đến phần ăn của cha mẹ cùng với phần của vợ con, nô tỳ... thảy đều thu lấy, đem đến cái ao”

Khi ấy, hai người con nhận sự dạy bảo của cha, cỡi con voi lớn nhất, mau đi đến nhà, đến chỗ của ông nội, nói việc như trên, thu lấy vật trong nhà có thể ăn được, để lên trên con voi, mau chóng quay về chỗ của cha, đến bên bờ ao ấy.

Lúc đó, Lưu Thủy thấy con mình đến thì thân tâm mừng vui, liền lấy bánh, thức ăn rải khắp trong ao. Đám cá được ăn xong, thảy đều no đủ.

(Lưu Thủy) liền tác niệm này: “Nay ta bố thí thức ăn khiến cho đám cá giữ được mạng sống. Nguyện ở đời sau sẽ bố thí **thức ăn Pháp** (Pháp thực) cứu giúp vô biên”

Lại suy nghĩ rằng: “Trước kia, ta từng ở rừng **Không Nhân** (Aranya) thấy một vị Bật Sô (Tỳ Kheo) đọc Kinh **Đại Thừa** (Mahā-yāna), nói Pháp yếu thâm sâu của 12

Duyên Sinh. Lại trong Kinh nói: Nếu có chúng sinh lúc lâm chung, được nghe tên của Đức **Bảo Kế Như Lai** liền sinh lên Trời. Nay Ta sẽ vì mười ngàn con cá này, diễn nói **12 Duyên Khởi** thâm sâu, cũng sẽ xưng nói tên của **Bảo Kế Phật**. Nhưng Thiệm Bộ Châu có hai loại người, một là tin Đại Thừa sâu xa, hai là chê bai chẳng tin, cũng nên vì nhóm ấy tăng trưởng Tâm tin tưởng”

Thời Trưởng Giả Từ tác niệm như vậy: “Ta vào trong cái ao, vì đám cá nói Pháp sâu xa màu nhiệm”.

Tác niệm này xong, liền đi xuống nước, xưng lên rằng:

“Nam mô Quá Khứ **Bảo Kế Như Lai**, Ứng, Chính Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiệm Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn.

Xưa kia, khi Đức Phật này tu **Bồ Tát Hạnh** có tác thệ nguyện này: “Hết thầy chúng sinh ở mười phương, khi lâm chung mà được nghe tên của Ta thì sau khi chết, được sinh vào cõi **Tam Thập Tam Thiên**”

Bấy giờ, Lưu Thủy lại vì cá trong ao, diễn nói Pháp màu nhiệm thâm sâu như vậy: “*Cái này có cho nên cái kia có, cái này sinh cho nên cái kia sinh*”. Ấy là **Vô Minh** (Avidyā) duyên với **Hành** (Saṃskāra), Hành duyên với **Thức** (Vijñāna), Thức duyên với **Danh Sắc** (Nāma-rūpa), Danh sắc duyên với **sáu Xứ** (Ṣaḍ-āyatana), sáu Xứ duyên với **Xúc** (Sparśa), xúc duyên với **Thọ** (Vedanā), Thọ duyên với **Ái** (Trṣṇā), Ái duyên với **Thủ** (Upādāna), Thủ duyên với **Hữu** (bhava), Hữu duyên với **Sinh** (Jāti), Sinh duyên với **Lão Tử** (Jarā-maraṇa) dấy lên lo buồn, khổ não.

“*Cái này diệt cho nên cái kia diệt*”. Ấy là: Vô Minh diệt thì Hành diệt, Hành diệt thì Thức diệt, Thức diệt thì Danh Sắc diệt, Danh Sắc diệt thì Lục Nhập diệt, Lục Nhập diệt thì Xúc diệt, Xúc diệt thì Thọ diệt, Thọ diệt thì Ái diệt, Ái diệt thì Thủ diệt, Thủ diệt thì Hữu diệt, Hữu diệt thì Sinh diệt, Sinh diệt thì Lão Tử diệt, Lão Tử diệt thì lo buồn khổ não diệt. Như vậy **Uẩn** thuận cực khổ thấy đều trừ diệt”

Nói Pháp này xong, lại vì đám cá tuyên nói **Thập Nhị Duyên Khởi Tương Ứng Đà La Ni** là:

Đát diệt tha: tỳ chiết nễ, tỳ chiết nễ, tỳ chiết nễ, tăng tắc chỉ nễ, tăng tắc chỉ nễ, tăng tắc chỉ nễ, tỳ nhĩ nễ, tỳ nhĩ nễ, tỳ nhĩ nễ, toa ha

TADYATHĀ: VIJANI VIJANI SAM-SECANI SAMSECANI SAM-SECANI_VINNINDI VININDI VININDI SVĀHĀ

Đát diệt tha: na nhĩ nễ, na nhĩ nễ, na nhĩ nễ, sát trĩ nễ, sát trĩ nễ, sát trĩ nễ, táp bát lý thiết nễ, táp bát lý thiết nễ, táp bát lý thiết nễ, toa ha

TADYATHĀ: NADĪNE NADĪNE NADĪNE_SĀTINE SĀTINE_SAPARISANE SAPARISANE SAPARISANE SVĀHĀ

Đát diệt tha: tiết đạt nễ, tiết đạt nễ, tiết đạt nễ, trất lý sắt nễ nễ, trất lý sắt nễ nễ, trất lý sắt nễ nễ, ỏ ba địa nễ, ỏ ba địa nễ, ỏ ba địa nễ, toa ha

TADYATHĀ: VEDANE VEDANE VEDANE_TRṢṆANE TRṢṆANE TRṢṆANE_UPĀDANE UPĀDANE UPĀDANE SVĀHĀ

Đát diệt tha: bà tỳ nễ, bà tỳ nễ, bà tỳ nễ, xà để nễ, xà để nễ, xà để nễ, xà ma nễ nễ, xà ma nễ nễ, xà ma nễ nễ, toa ha

TADYATHĀ: BHĀVINE BHĀVINE BHĀVINE_JAṬINE JAṬINE JAṬINE_JANMADINE JANMADINE JANMADINE SVĀHĀ

Bấy giờ, Đức Thế Tôn vì các Đại Chúng nói duyên xưa kia của Trưởng Giả Tử, thì các chúng Người, Trời khen **chưa từng có**.

Thời bốn vị Đại Thiên Vương đều ở nơi ấy, khác miệng đồng âm nói như vậy:

“Lành thay! **Thích Ca Tôn**

Nói Diệu Pháp Minh Chú

Sinh Phước trừ mọi ác

Mười hai Chi tương ứng

Chúng con cũng nói Chú

Ứng hộ Pháp như vậy

Nếu người sinh trái nghịch

Chẳng khéo tùy thuận theo

Đầu bị vỡ bảy phần

Giống như ngọn **Lan Hương**

Chúng con ở trước Phật

Cùng nói Chú ấy là:

“**Đát diệt tha: hứ lý, mê, yết thê, kiện đà lý, chiêm trà lý, địa lệ, tao phạt lệ, thạch hứ phạt lệ, bồ la bồ lệ, củ củ mặt đế, khi la mặt đế, đạt địa mục khê, cũ lỗ bà, mẫu lỗ bà, cụ trà mẫu lỗ kiện đề, đồ lỗ đồ lỗ, tỳ lệ, y nê tất tất nê, đập côn đạt đập côn, ô tất đát lý, ô suất trá la, phạt đế, át lạt sa phạt đế, bát đồ ma phạt đế, câu tô ma phạt đế, toa ha**”

TADYATHĀ: HIRI ME GATE_ GANDHARI CAṆḌARI DHIRI_ SAUBHARI GUHE-VĀRE, PURA PŪRE, KUKKU-MATI, KHILA-MATI, DADHI-MUKHE,

KURUBHA MURUBHA, KUṬA MURU GANDHE, DURU DHURU, VĪRE EDHI-SINE, DHAVE DADHAVE, UṢṬRĪ UṢṬRA VATI, ARTHA-VATI, PADMA-VATI, KUSUMA-VATI SVĀHĀ

Đức Phật bảo Thiện Nữ Thiên: “Bấy giờ, Trưởng Giả Tử Lưu Thủy với hai người con vì đám cá trong ao kia, cho nước cho thức ăn kèm nói Pháp xong thì cùng nhau quay về nhà. Trưởng Giả Tử Lưu Thủy này lại ở lúc sau, nhân có tụ hội nên tâu mọi kỹ nhạc, say rượu rồi nằm. Thời mười ngàn con cá đồng thời cùng chết, sinh về cõi Tam Thập Tam Thiên, khởi niệm như vậy: “Chúng ta do nhân duyên của Nghiệp Thiện nào mà sinh trong cõi Trời này?”. Liên cùng nhau nói là: “Trước kia, chúng ta ở Thiệm Bộ Châu, bị đọa trong Bàng Sinh, cùng thọ nhận thân cá. Trưởng Giả Tử Lưu Thủy cho chúng ta nước cùng với bánh, thức ăn. Lại vì chúng ta nói Pháp thâm sâu, **12 Duyên Khởi** với Đà La Ni, lại xưng danh hiệu **Bảo Kế Như Lai**. Do nhân duyên này, hay khiến cho chúng ta được sinh vào cõi TRỜI này. Thế nên, nay Ta đều nên đến chỗ của Trưởng Giả Tử, báo ân cúng dường”

Lúc đó, mười ngàn vị Thiên Tử liền ở cõi Trời ẩn mắt, đến chỗ của Đại Y Vương ở Thiệm Bộ Châu. Khi ấy, Trưởng Giả Tử ngủ an ổn trên lầu cao. Thời mười ngàn vị Thiên Tử cùng đem mười ngàn chuỗi Anh Lạc châu báu dên bên cạnh khuôn mặt của Trưởng Giả Tử, lại đem mười ngàn chuỗi để ở bàn chân, lại đem mười ngàn chuỗi để ở hông bên phải, lại đem mười ngàn chuỗi để ở hông bên trái, tuôn mưa hoa **Mạn Đà La** (Māṇḍāra), hoa **Ma Ha Vạn Đà La** (Mahā-māḍāra) ngập đến đầu gối, ánh sáng chiếu khắp, mọi loại nhạc Trời phát ra âm thanh màu nhiệm, khiến Thiệm Bộ Châu có người ngủ say thấy đều tỉnh giác. Trưởng Giả Tử Lưu Thủy cũng tỉnh ngủ theo.

Khi mười ngàn vị Thiên Tử cúng dường xong, liền ở không trung bay đi. Ở trong nước của vua Thiện Tự Tại Quang, nơi nơi đều tuôn mưa hoa sen màu nhiệm của

cõi Trời. Các vị Thiên Tử này lại đến chốn cũ, trong cái ao ở đầm trổng tuôn mưa mọi hoa Trời, rồi liền ở đây ẩn mật, quay về cung điện trên Trời, tùy ý tự tại thọ hưởng niềm vui **năm Dục**

Đức Vua **Thiên Tự Tại Quang** đến sáng sớm đã hỏi các Đại Thần: “Đêm qua, do duyên gì mà hiện tướng điềm lành hiếm có như vậy, phóng ánh sáng lớn?”

Đại Thần đáp rằng: “Đại Vương nên biết có các Thiên Chúng ở trong nhà của Trưởng Giả Tử Lưu Thủy, tuôn mưa bốn mươi ngàn chuỗi Anh Lạc châu báu với hoa Mạn Đà La của cõi Trời ngập đến đầu gối”

Đức Vua bảo Đại Thần rằng: “Hãy đến nhà của Trưởng Giả, gọi vị ấy đến đây”

Đại Thần nhận Sắc liền đến nhà ấy, phụng tuyên Vương Mệnh kêu Trưởng Giả Tử. Thời Trưởng Giả Tử liền đến chỗ của vua.

Đức vua nói: “Do duyên gì mà đêm qua hiện bày tướng điềm lành hiếm có như vậy?”

Trưởng Giả Tử nói: “Như tôi suy nghĩ, nhất định là đám cá bên trong cái ao kia. Như Kinh đã nói sau khi chết, được sinh lên cõi Tam Thập Tam Thiên. Vì nhóm ấy đến báo ân cho nên hiện tướng kỳ lạ hiếm có như vậy”

Đức vua nói: “Làm sao biết được?”

Lưu Thủy đáp rằng: “Đức vua có thể sai Sứ cùng với hai đức con của tôi đến cái ao ấy, nghiệm xem chuyện thật hư. Mười ngàn con cá kia còn sống hay đã chết”

Đức vua nghe lời này xong, liền sai Sứ với hai người con hướng đến bên cái ao ấy, thấy trong cái ao có nhiều hoa Mạn Đà La gọn thành đồng lớn, các con cá đều đã chết. Thấy xong, chạy về rộng nói cho đức vua biết. Đức vua nghe điều này xong, thì Tâm sinh vui vẻ, khen **chưa từng có**”.

Bấy giờ Đức Phật bảo Bồ Đề Thọ Thần: “Này Thiện Nữ Thiên! Nay ngươi nên biết. Trưởng Giả Tử **Lưu Thủy** (Jalavāhana) xưa kia tức là thân của Ta, Trưởng Giả **Tri Thủy** (Jaṭimdhara) tức là **Diệu Tràng** (Rucira-ketu). Hai người con ấy: Con trưởng **Thủy Mãn** (Jalāmbara) tức là **Ngân Tràng** (Rūpya-ketu), con thứ **Thủy Tạng** (Jala-garbha) tức là **Ngân Quang** (Rūpya-prabha). Vị vua **Thiên Tự Tại Quang** (Sureśvara-prabha) ấy tức là ngươi, Thần cây Bồ Đề. Mười ngàn con cá tức là mười ngàn vị Thiên Tử. Nhân Ta xưa kia dùng nước cứu cá và cho thức ăn khiến được no đủ, vì chúng nói **12 Duyên Khởi** thâm sâu kèm với **Tương Ứng Đà La Ni Chú**. Lại xưng tên của Đức Phật Bảo Kế. Nhân căn lành này được sinh lên Trời. Nay đến chỗ của Ta vui vẻ nghe Pháp. Ta sẽ vì họ trao cho A Nậu Đa La Tam Miểu Tam Bồ Đề Kỳ, nói danh hiệu ấy.

Này Thiện Nữ Thiên! Như Ta xưa kia ở trong sinh tử, luân hồi các cõi, rộng làm lợi ích, Nay vô lượng chúng sinh đều khiến cho theo thứ tự thành Vô Thượng Giác, cho Thọ Kỳ ấy. Các ngươi đều nên siêng năng cầu **xuất ly**, đừng có phóng dật”

Bấy giờ, Đại Chúng nghe nói điều này xong, thấy đều thấu hiểu: “Do Đại Từ Bi cứu giúp tất cả, siêng tu **Khổ Hạnh** thì mới có thể chứng được Vô Thượng Bồ Đề”, nên thấy đều phát Tâm sâu xa, vui vẻ tin nhận.

KIM QUANG MINH TỐI THẮNG VƯƠNG KINH
QUYỀN THỨ CHÍN (Hết)